IX. Poplatky.

Podání na soud živnostenský, vyhotovení jeho vyřízení a protokoly u soudu sepsané jsou prosty všech kolků a poplatků.

Skončil-li spor smírem, nevybírá se nižádný poplatek.

Rozsudky soudu živnostenského podléhají poplatkům pro soudy rozhodčí v zákonu ze dne 29. února 1864 č. 20 ř. z. určeným (§ 34 zák. cit.).

Soud závodu viz Příslušnost soudní.

Soud žaloby navzájem viz Příslušnosť soudní.

Souložení.

I. Pojem.

Dle rozhodnutí nejv. soudu ze dne 5. února 1873 č. 354, sb. »Gl. U.« č. 4872 jest, ježto zákon bližší definice nepodává, souložením nejen spojení pohlavních částí muže a ženy, nýbrž již dotknutí se jich směřující k požitku pohlavnímu. Dle toho, souloží-li osoby, jež uzavřely mezi sebou manželství neb osoby jiné rozeznáváme:

a) manželské a

b) nemanželské souložení.

Dle § 44 o. o. z. je jedním z účelů manželství »děti plodití a vychovávati«, tudíž ukájení pudu pohlavního způsobem důstojnosti lidské hodným. K dosažení tohoto účelu jsou oba manželé k souložení povinni a opáčné úmluvy jsou neplatny, poněvadž příčí se účelu manželství. Tuto manželskou povinnosť lze však jen nepřímo vynutiti, ježto nekonání této povinnosti jest důvodem rozvodu manželství (rozh. ze dne 13. září 1887 č. 8150, sb. »Gl. U.« č. 11.738).

II. Občansko právní následky.

1. Dle § 60 o. o. z. je trvalá a nezhojitelná nemohoucnosť (impotence) konati manželskou povinnosť překážkou manželství, pokud zde byla již v době uzavření manželství.

2. Pouze dočasná neb v manželství uhnaná impotence manželství sice rozloučiti nemůže, avšak může býti dle okolností důvodem rozvodu manželství (rozh. ze dne 13. září 1887 č. 8150, sb. »Gl. U.« č. 11.738).

3. Dle § 163 o. o. z. pokládá se za otce dítěte, kdo s matkou tělesně obcoval v době, od které až do porodu uplynulo ne méně než 6 a ne více než 10 měsíců.

a) Důkaz obcování: Tu platí povšechné zásady o dokazování. Souložení v době kritické dokázati lze prostředky průvodními novým c. ř. s. připuštěnými. Co se pak týče doznání žalovaného, že s matkouv době kritické obcoval, může býti doznání jednak doznáním soudním t. j. doznáním ve sporu učiněným ať již v přípravných podáních neb v řízení přípravném nebo při ústním přelíčení (§§ 78, 396, 263, 177, 178, 266 c. ř. s.), jednak je doznáním mimosoudním, t. j. doznáním nynější strany sporné, avšak mimo spor učiněné. Doznání soudní má v zápětí, že odpadá potřeba důkazu obcování naprosto (§ 266 civ. ř. s.). Jaký význam sluší však přiložiti doznání mimosoudnímu, posoudí soud dle svého volného uvážení. Může tudíž soud v doznání spatřovati plný důkaz a jiného důkazu již nepožadovati aneb může přes mimosoudní doznání žádati ještě jiné důkazy souložení § 266 odst. 3 c. ř. s.). Jinak tomu bylo dle starého práva procesního. Dle §§ 110 a 176 starého ř. s. činilo jen takové mimosoudní doznání důkaz, které